

TRIJŲ
KARALIŲ
KOMEDIJA

DIEVAS, *pradeda*

Aš esu, kuris esu, ir turiu savyje
Visa, kas yra, buvo ir bus;
Ko nėra – aš pašaukiu ir pagimdau;
Puikybė per mane netrukus žus.
Judėjimas dangaus sferų nesiliaus
Man paklusti, o saulė – šviesti;
Mano valia niekad nepraeis;
Aš pagaminu visus daiktus.

Aš viską sukuriu, ko tik nesukūriau!
Kurdamas tai, kuo žavisi visi,
Kur randu savo geriausią patarėją –
Išminčių ir tobuliausią mokovą?
Koks budėtojas mane pažadina?
Kas sulaiko vandenį jūros gilios
Saujoje ir ilgainiui supusto,
Trimis pirštais, visą smėlį pasaulio?

Kas sukūrė jūroje banginį
Ir žuvis gelmėse vandenu?
Kas sukūrė dramblių sausumoj
Ir užkėlė elniui ir taurui
Ragus ant kaktos? Kas saugo nendrę

Nuo vėjo žvarbaus, kedrus nuverčia?
Kas paverčia gražų bjauriu, o bjaurų – gražiu,
Dieną giedrią – pilka dulksna?

Aš pats vienas, be jokio padėjėjo.
Todėl kiekvienas privalo žinoti,
Kad viską galiu. Nebyliui prabilti liepiu,
Kurčiui – girdėti, man paklusni
Mirtis, ir jai duodu galybę,
Kaip man patinka; darau tai, ką noriu,
Ir iš visų sulaukiu pripažinimo,
Kad esu Dievas, kuris vienas pats yra.

Savo išrinktuosiuose žudau ir marinu
Adomą gyvąjį, ir jį sutrinu į dulkes;
Aš prikeliu ir visur atgaivinu
Nieką, kurį pripildau visokio gėrio.
O kaip aš sukūriau
Šiuos daiktus gražius? Tik savo išmintimi,
Žodžiu ir Sūnumi, kuris turi viską iš manęs,
Vien iš mano meilės kilusį žinojimą.
Nebenoriu, kad liktų nežinomas

Sūnus mylimasis, per kurį viską kuriu.
Tai, ką daug kartų seniai pažadėjau
Savo išrinktiesiems, tebūnie ištesėta.
Piemenys jį kaip Dievą išpažino.
Paprastiesiems žmonėms gerį atskleidžiau,
Išmintingiesiems karaliams apie Mesiją atėjusį
Noriu taip pat naujieną pranešti.

Patrauksiu juos prie dieviškojo žinojimo.

Eikite tuoj pat pas vieną, Filosofija,
Parodykite jam visus Raštus;
Tegu žiniomis savo jis nepasikliauja,
Tepažįsta tą Dievą, kuriuo tiki;
Parodykite jam Pranašų knygą,
Kuri mano darbus puikiai patvirtina
Ir iš paklydimo visam laikui išvaduoja.

FILOSOFIJA

Viešpatie, esu tokia, kaip tau patinka,
Paklūstu tavo įsakymui.
Nėra kitos valdžios, gėrio nė džiaugsmo,
Kaip tau pasitarnaut meilingai, nedelsiant.
Galiu, jei tu nori, skrieti lengvai;
Skatinsiu visaip tavo kūrinį
Trokšti ištisai pažinti
Knygą po knygos bei tavo Raštą.

DIEVAS

Keliaukite ir jūs, Neganda,
Eikite pas antrąjį ir tiek kankinkite
Jį ligomis ir pagundomis,
Lauke, viduj, kol prie manęs patrauksite.
Draugus, malonumus – viską iš jo atimkite,
Parodykit jam, kad yra nuodėmingas;
Pažinęs savo skausmus, tokius didelius,
Pas mane ateis, kaip skubama prie šaltinio.

NEGANDA

Esu tavoji dviguba pasiuntinė;
Atstumtieji per mane užkietėja,
Bet Išrinktieji mane laiko reikalinga
Ir už smūgius tau didžiai dėkoja.
Ligomis vienus įkalinu,
Iš kitų atimu malonumus, garbę,
Trečius nuodėmėmis taip apleidžiu,
Kad jų viltis vien tavyje, Viešpatie.

DIEVAS

Pas kitą karalių, ponas Įkvėpime,
Lėkite tuoj pat, pasibelskit į jo širdį;
Paskelbkite, jog esu didžiai patenkintas,
Būdamas tėvas ir pasaulio kūrėjas.
Jam daviau pažadėtąjį Atpirkėją,
Kuris kils iš žydų tautos,
Kuris mirtį nugalės,
Kol tikėjimu gyvensiu jo širdy.

ĮKVĖPIMAS

Įsakymas jau buvo tavyje,
Belioka jį tik įgyvendint.
Į gelmę širdies panersiu išminčiaus karaliaus,
Jam pranešiu visus dieviškus pasiekimus.
Visas sielas, nuodėmės beveik numarintas,
Aš prikeliu, o didžiausius neišmanėlius
Paverčiu žinančiais, silpnuosius sustiprinu.
Mano auklėtiniai niekad nebeklaidžioja.

DIEVAS

Kelkitės, o tobuloji Išmintie,
Leiskitės žemyn ir skubiai
Mano paslaptis, sudėtas į Raštus,
Paverskite visiems išganinga raide.
Raštai – sielų ganytojai.
Parodykit, kad mano dieviškojo Rašto
Visi simboliai kalba apie mano
Viengimį sūnų, mylimiausią Jėzų Kristų.

DIEVIŠKOJI IŠMINTIS

Viešpatie, matau, kaip tu atveri akis
Apakintųjų Senojo Įstatymo,
Paslaptis atranda Kilmingieji,
Garbinę stabus pagal Įstatymą Pagonių;
Mokslą gaus iš manęs kasdieninį,
Kuris sielai yra ir gyvybė, ir duona;
Atsisakys niekingo žemiško mokslo,
Jo nebenorės, nebetroš, nebealks.

DIEVAS

Eikite, ieškokite Rytų kraštuose,
Globokit mano Išrinktuosius, draugus;
Noriu, kad išminčiai ir aukštieji princai
Galėtų būti pas mane pašaukti,
Kad malonumuos, šlovėį neužmigty;
Jų širdis tokia meile užkurkite,
Kad aš vienas tarp jų viešpataučiau,
Ir kad visi matytų mano triumfą.

Angelai, giedokite; tegu skamba
Aukštasis dangus balsais darniais;
Tegu jūsų giesmės išgirsta ir pajunta
Visos dvasios ir mylinčios sielos.
Visad šlovinkit mano darbus garbingus
Ir praneškite dukterims Siono,
Kad mano Kristaus, kurio taip troško,
Netrukus išvys darbus.

PIRMASIS ANGELAS

Viešpatie, tenenutyla niekad tavo balsas;
Tave šlovinanti teneužsičiaupia burna,
Skelbianti, kad Mergelę Mariją,
Tobuliausiąją, paėmei už sutuoktinę,
Joje sukūrei neįtikėtiną dalyką:
Dieviškumą ir žmogiškumą sujungei;
Mergelė globia tą, kuris ją laiko apglėbęs;
Ji vienu tikėjimu mokymą priėmė.

ANTRASIS ANGELAS

Jei tu mummyse nebūtumei mūsų galia,
Mes nepajėgtume garsiai giedoti tavo šlovę;
Visa tavyje mes galime matyti,
Ir mummyse – tavo akivaizdus veikimas.
Mes apgiedosime išganingąją istoriją
Tavo Kūdikiu, kuris tau taip patinka;
Laimingas bus, kuris ja patikės,
O nelaimingas, kuris vaikelio nepamils.

TREČIASIS ANGELAS

Mažiausiasis giedos aukščiausiajį,
Ir iš gelmės visų nuolankumo
Kils himnas tai dievybei,
Kuri Adomą laimingai išgelbėjo.

DIEVAS

Angelai, jums teks nešti žvaigždę,
Trims karaliams rodyti palaimintą kelią.

TREČIASIS ANGELAS

Tau paklusu rūpestingai,
Nešiu jiems žvaigždę džiaugsmingai.

ANGELAI, *gieda pagal „Juokdarių“ melodiją*

Giedokime visi kartu,
Nes Amžinasis
Dievas ir žmogus susijungė:
O Kalėdos, Kalėdos!
Jei vargšai
Kūdikį pažino,
Karaliams atskleisim
Kristaus gimimą.
Dievas juos visus suburia
Viename, kuris yra
Kaip kūdikis.
O Emanueli!

FILOSOFIJA

Kad pasiektum žinojimo garbingo,

Turi mane mylėti (esu dorybė girtina) –
Filosofiją, meilę išminties.
Išmintingas karaliau, jei aš tau maloni,
Tave paversiu žinojimo ištroškusiu;
Galiausiai tikrojo mokslo
Paragausi per ilgą kantrybę,
Ieškojęs daugelyje gražių knygų,
Čia atrasi sąžinės ramybę, kuri
Švelnią liepsną Dieviškos Meilės uždega.

BALTAZARAS

Aš didžiai vertinau gėrybes šios žemės,
Aš troškau garbės ir šlovės įgyti,
Matyti save valdovą, didelį ir galingą;
Siekdamas gėrybių, aš kariavau;
Deja, matau, kad beprasmiškai klaidžioju,
Visos tos gėrybės – tik vėjo pūstelėjimas.
Filosofija, bičiule, mano širdis jaučia
Tavo gaivų dvelkimą ir pamilsta tave,
Tavęs klausyti amžinai prisiekia.
Nebūk abejinga mano žodžiams.

FILOSOFIJA

Tad imk ir pažvelk į lobį, kurį atnešu;
Čia – knygos, žiūrėk, įvairiausių rūšių;
Bet mano tikslas yra tau atskleisti
Tave patį. Šis mokslas griežtas,
Bet galiausiai Dvasia taip sustiprina,

Kad žmogų nuolat dorybėje augina.
Sužinoti galėsi visų daiktų būtį
Ir savybes, ir esmę, ir prigimtį.
Didžiąsias paslaptis tau atversiu,
Jas matysi ir neprisidengtas pirštu lytėsi.

Filosofijos išminties

Prasmę ir kalbą

Galėsi čia rasti.

Akivaizdžiai

Visus įrodymus

Tau pateiksiu.

Maitinkis šiomis knygom,

Nes tu privalai gyventi.

Visose stenkis

Ieškoti to, kuris

Pasaulį sukūrė,

Yra Valdovas ir Karalius.

Visas knygas tau palieku

Ir troškimą tau duodu

Norėti jas išmokti.

Bet dėl Mozės knygų

Turiu tave įspėti:

Suprasi jas tikėjimu.

Pranašų mįslingų

Štai atverstos knygos,

Bet jų prasmė paslėpta:

Išdidus pagyrūnas,

Valdovas melo Dvasios,

Jų nesuvokia.
Tik nuolankus ir mažas
Jas pamėgsta
Ir vienintelis supranta.
Jei nusizėminęs
Skaitysį šią tiesą,
Tu liksi patenkintas.

BALTAZARAS

Ilgai sukiojęsis
Ir užsibuvęs
Daugely knygu ir raštų,
Turiu sustoti
Ir pripratinti širdį
Prie šventojo Žodžio.
Taip nusiteikęs matau,
Tai, kuo tvirtai tikiu:
Jis yra Kūrėjas,
Žada mums savo Sūnų
Nustatytu laiku
Kaip mūsų Atpirkėją.
Bet aš nesuprantu gerai,
Koks jis yra nei kiek
Jo mums reikės laukti.
O, Filosofija,
Aš jums tikiu.
Pasakykit man tai!

FILOSOFIJA

Kad įgytum tobulą pažinimą,
Turi tu surasti Dieviškąją Išmintį.
Lydėti tave ketinu. Eime greičiau,
Ir tu gausi gėrį, kurio trokšti.

BALTAZARAS

Eime, ponias, nes man gaila laiko,
Kurį gaištame, negavę to gėrio;
Tikiu, kad maną slaptąją
Rašto aiškiai man parodysite.

NEGANDA

O karaliau, gyveni smagiai, esi sveikas,
Garbės ir draugų turįs gausiai,
Manai esąs teišsus pagal Įstatymą,
Tačiau aš greit tavo širdį išbandysiu.
Iš lauko ir iš vidaus kančią
Tu jausi, bet dėl to nesijaudink.
Aš sutaikysiu tave su savimi;
Ramiai iškentęs mano išmėginimus,
Tu sužinosi, jog taviškiams ir tau
Naudą teikia Neganda.

MERKELIS

Tavo žodžiai kieti, tavo kalba atkakli,
Bet mano proto akims tu esi graži;
Tik šis kūnas, toks išlepęs ir glebus,
Tave regi bjaurią ir piktą, ir nenuolankią.
Tačiau matau gerai tavo galybę,

Jog, noriu ar ne, turėsiu tau pasiduoti.
Pabėgti negaliu, visur mane pagausi.
Ir aš, kuris žinau, iš kur tavyje ši galia,
Kantriai tavo smūgių lauksiu,
Nesipriešinsiu tavo dieviškajai valiai.

NEGANDA

Priimk šį smūgį, įsidėk į širdį: Dievas
Pasiims tavo artimiausius draugus,
Kuriais tavo širdis tvirtai pasikliovė;
Dievas sukels tavo mirtinus priešus,
Tau lieps jiems visu kuo atsiduoti,
Nusikratyti ir neapykantos, ir meilės.
Antras smūgis tave privers dieną naktį
Skūstis ir dejuoti liūdname guolyje.
Jei kantriai iškęsi šį išbandymą,
Didelis skausmas pavirs džiaugsmu.

Trečią smūgį paruošiau –

Mirtiną kovą.

Didžiausia nuodėme

Tavo siela sutepta,

Suluošinta, sudrumsta,

Tavo kūnas toks suterštas,

Kad ne tavo galioje

Perplėšti šį luobą

Ir iš jo išlįsti.

Ką bedarytumei,

Neturėsi malonės,

Veltui dūsausi.

Bet jei nustosį kliautis
Savimi ir atsiduosi
Visagaliui, geram
Ir gailestingam,
Savo meilingą ranką
Jis tau išties.

Ta ranka iš verksmų,
Nerimo ir skausmo
Tave iškels į džiaugsmą.
Pripažink savo kaltę,
Tikėk Dievu aukščiausiu –
Keliu, tiesa ir gyvenimu.

Tavo gerieji draugai mirė,
Tavo priešai stiprūs,
Tu pats esi prie mirties;
Tavo nuodėmės – be skaičiaus,
Turi susirasti prieglaudą,
Kur gautumei pagalbą.

MERKELIS

O, skausmas kaip tulžis!
Netekau tėvo ir motinos,
Draugų ir giminaičių;
Savo priešus pagerbtus
Regiu puotaujančius,
Visų matomus.

Prie patalo prikaustytas,

Pasiligojęs, nusivylęs,
Aš nebežinau, ką daryti.
Mano kūnas serga,
Mano širdis liūdi,
Tai matyti mano veide.

Bet yra dar blogiau
Jausti savy susikaupusias
Visas nuodėmes pasaulio;
Mano siela susipurvino,
Nes stigo jai nuolankumo
Ir ištikimybės.

O Neganda,
Jei tavo prisirišimą
Aš ištveriu ramiai,
Tai parodyk nedelsdama,
Kaip man pakilti,
Prie ko šlietis ir kaip.

NEGANDA

Keliaukime pas ponią seną –
Pas Dieviškąją Išmintį;
Liūdesį ir ligą ji pašalina,
Nes gydyti yra įgudusi.

MERKELIS

Kilkim tuojau, nebelaukim,
Kitos nebeturiu vilties:
Jos moksle patikrintam
Tikiuosi rasti išlaisvinimą.

ĮKVĖPIMAS

Dievas iš gynos savo malonės
Pas tave mane siunčia pranešti:
Jis yra tavo Dievas, Kūrėjas ir Tėvas.
O dar labiau jis nori, kad tuoj pat
Tavo širdis stebuklingai pasikeistų,
Kad žinotumei, jog tas, kuris viešpatauja
Visame danguje, per mane tavyje veikia,
O tavo sielai teikia Dvasią, –
Tikrasis ženklas gyvenimo laimingo,
Seniai jau pažadėtas Šventajai dvasiai.

KASPARAS

Kas gi aš esu? Kas yra žmogus,
Gimęs iš obuoliu sugundyto Adomo,
Į kurį tu kreipiesi, garbusis Įkvėpime?
Tu atskleidi visas mano nuodėmes;
Jas naikina ir dengia Meilė, jos tyrumas
Mane prislegia ir paverčia nieku.
Aš jaučiu vaisius savo Išrinkimo,
Pasikliauju Meilės gerais pažadais,
Jaučiu jau aš Kristaus atėjimą,
Pasakyk man, kada tai bus – ir kaip?

ĮKVĖPIMAS

Meilės vardan išmesk baimę,
Tikėk tvirtai, kad nėra apgavystė,
Ką tavo širdin įrašau, įrėžiu, įkvepiu.
Mano žodžius Rašte Šventajam

Tu atrasi; ten ryškiai atvaizduota
Tiesa, kurią žinoti trokšti tu.
Pamokymai, tau žmogaus lūpom ištarti,
Visi Raštai ar stebuklai, ar pranašystės
Yra tas gėris, kur tiesą surandu,
Tiesos tikriausi būdai ir ženklai.

Nepaprastas malonumas
Pamatyti panorėjus
Knygas įvairiausias,
Kalbančias apie didįjį Dievą,
Skelbiančias visur
Kūrinį jo rankų galingų.

Džiaukis, žodžių
Protingų klausykis
Apie Šventąjį Raštą.
Išgirsi apie stebuklus,
Sulaužančius užtvaras
Paliegusių protų.

Bet jei širdyje
Šios tiesos
Dieviškasis gėrimas
Plačiai neišsilieja,
Joks išorės ženklas
Nieko nereikš be Meilės.

Jei tvirtas Tikėjimas
Pažadētu Mesiju
Gelmėj širdies įaugo,
Meilė savo liepsna

Visą tavo sielą
Degdama patenkins.
    Visur tau bus malonu,
Raštą suprasi,
Nes jo tikslas – Meilė.
Visa Meilę liudys,
Tavo rūpestis tebus
Praleisti dieną.

KASPARAS

Tikiu tuo, ko nematau,
Jaučiu tai, kuo tikiu,
Ir tikrove laikau.
Bet kuo daugiau žinau,
Tuo many didėja noras
Klausytis kalbų tavųjų.
    Žinoti noriu labiau
Už viską gyvenime,
Kas yra pažadėta
Protėviams mūsų,
Kodėl turime viltį
Pančius nusimesti.
    Kas yra tas, kuris ateis,
Kokį gėrį jis atneš
Ir kada pasirodys,
Ką Raštai apie tai sako,
Kokia bus jo valdžia,
Kokį sostą turės;
    Aš nepavargsiu,

Ieškodamas didžio gėrio.
Tai visa mano atgaiva.
Ieškojimų vargas – man
Džiaugsmas didžiausias,
Niekad dėl to nepailsiu.

ĮKVĖPIMAS

Kad sužinotum viską smulkiai,
Išmintį privalai susirasti;
Ji nieko nuo tavęs nenuslėps,
Ir tu prie jos labai prisiriši.

KASPARAS

Nebeatidėkime daugiau išvykimo,
Eikim tuoj pat pas tą kilniąją poniją.
Užtrukom ilgai; balsas širdies man
Sako, kad atvyksiu į vietą per vėlai.
Visi eina ir pamato žvaigždę.

BALTAZARAS

O ponia mano, Filosofija,
Sakyk, kaip manai, ką
Ši Žvaigždė reiškia.
Iki šiol tokios nemačiau.

FILOSOFIJA

Aš negaliu to pasakyti,
Bet kai tik susidursi
Su Išmintim akis į akį,
Visas paslaptis išgirsi.

Žvaigždė veda pirmyn,
Jos nesupa kitos
Žvaigždės ir planetos.
Jums aiškiai šviečia
Pati skaisčiausia,
Graži ir šviesi.

Kokia ji nepaprasta!
Ji nestovi vietoj,
Bet ir negrįžta atgal.
Ji laikosi žemai;
Aš viską pamirštu
Į ją žiūrėdama.

BALTAZARAS

Kuo daugiau į ją žiūriu,
Tuo labiau noriu
Sužinoti, kas tai.
Ji tokia graži,
Jog turi naujieną
Atnešti malonią.

MERKELIS

Neganda, kas gi tai?
Žvaigždę regiu stebuklingą.
Nesu danguje matęs nieko,
Kas atrodytų nuostabiau.

NEGANDA

Ši žvaigždė šviesiausia
Visų mūsų širdis pradžiugina.

Išmintis palaimintoji
Tau naujieną praneš.

Suspaustą širdį
Žvaigždė paguodžia,
Visų žvilgsnius
Ji pralinksmina,
O visą liūdesį
Nuveja, nutolina.

Ji mus veda
Ir širdžiai pažada,
Kad turės džiaugsmo.
Aš taip manau:
Jos nešama žinia –
Tikra palaima.

MERKELIS

Širdis, liūdna, pavargusi,
Nuo jos atsigauna,
Ir nežinau kodėl.
Daugiau nei viltimi,
Pilna tikrumo,
Širdis prisipildo.

Ieškokime mergelės,
Kurios vertė pranoksta
Žmonių supratimą.
Tiesą sužinosiu
Ir iš jos patirsiu
Didelį malonumą.

KASPARAS

O pone, koks gražumas
Žvaigždės, kurią ten matau!
Protą man apšvieskite
Jūs, nes jumis tikiu.

ĮKVĖPIMAS

Drauge, gyvenkite tikėjimu,
Žinokit, kad šiam gražiam ženkle
Slypi naujiena, nuostabi ir kilni,
Apie mūsų didįjį Karalių.

O! Koks susitikimas!

Žiūrėk, kaip ji rodo
Mūsų kelią tiesų.
Sek paskui ją,
Iš dangaus aukštybių
Ji parodys vietą.

Pati žvaigždė šviesi
Mums yra ženklas
Pasiilgtojo svečio.
Todėl, drauge, suprask,
Kad atėjo laikas,
Ilgai lauktas laikas.

KASPARAS

Širdis ir protas
Nusiramino
Pripildyti ir kupini.
Sunkumą žengiant

Per kalnus ir lygumas
Man dabar nebegaila.
Trokštu viską pamatyti.
Juk ji parodys
Man šitokį gėrį,
Kad jį patyrus,
Pažinus ir priėmus
Nieko nebereikės.

BALTAZARAS

Kas šis žmonių būrys,
Kurį regiu einant tuo pačiu keliu?
Žygiuoja labai sparčiai.
Norėčiau paklausti, kur skuba.

MERKELIS

Šie žmonės prisijungė prie mūsų,
Mes turėsime naujų pakeleivių.
Bet aš nelabai suprantu,
Iš kur ši didelė pono palyda.

KASPARAS

Keliauninkus ten, toli,
Pasivysiu labai mielai;
Išklausinėti juos pasistengsiu
Ir galbūt prisidėsiu prie jų.

BALTAZARAS

Dieve visagalis, kuris visais takais
Vedi paukščius, gyvulius ir žmones,

Skiriame jums savo troškimus.
Ponai, sakykite man, kas jūs esat;
Jūsų išvaizda labai garbinga,
O kelias, kuriuo traukiate,
Verčia manyti, kad ieškom to paties.
Prašau jus, atsakykite man.

KASPARAS

O štai aš išėjau
Pas ponią išmintingąją.
Laimingas pranašingas ženklas –
Ši žvaigždė pas ją veda.

MERKELIS

Išsirengiau į panašią kelionę,
Kur Neganda mane veda.
Ji nugalėjo mano širdyje
Puikybę kančia ir skausmu.

BALTAZARAS

Meilė žinojimo mane privertė
Palikti gimtinę ir namus,
Ieškoti Dievo, teisingo ir švento,
Pranokstančio mūsų išmanymą.

KASPARAS

Strėle, karštesne už žariją,
Įkvėpimas mane pažymėjo,
Todėl bet kokiu metų laiku
To, kuo tikiu, ieškosiu.

BALTAZARAS

Tai eime.

MERKELIS

Eime.

KASPARAS

Eime.

BALTAZARAS

Laimingi būsim, kartu keliaudami;
Apie šią žvaigždę kalbėsime,
Eidami aplankyti to, pas kurį vedami.

MERKELIS

Tas, kuris visus suvienija,
Tenuveda mus sėkmingai.

KASPARAS

Mūsų širdys, viena į kitą panašios,
Mus jungia dieviška darna.

DIEVIŠKOJI IŠMINTIS

Priežastis visokio blogio ir ydų,
Dingstis atkaklios suktybės
Kyla tik iš juodo Nežinojimo.
Žmogus be savo pareigų ir vietos
Nesuvokia, kas yra tikėjimas ir viltis,
Kai jį aplanko malonė ir teisingumas.
Išorė, turinti gražų pavidalą,
Jį apakina ir sveiką protą atima.

Bet aš noriu tiesą atskleisti;
Kas ateina pas mane, gerai daro.

FILOSOFIJA

Karaliau, apie šią Ponią tau kalbėjau.
Klausyk, tikėk, įsimink jos tiesos žodžius.

NEGANDA

Išmintis aukštajam soste sėdi.
Žiūrėk ir išmok jos naudingo mokslo.

JKVĖPIMAS

Aš tave vedžiau į šią vietą malonią.
Žiūrėk gerai, kad turėtum naudos.

FILOSOFIJA

O dabar – sudie.

BALTAZARAS

O ponia gailestingoji,
Mane paliksi tu?

FILOSOFIJA

Jau viskas, užtenka.

NEGANDA

Sudie, drauge, tu – gerose rankose.

MERKELIS

Ak! Kodėl pasitrauki taip staiga?

NEGANDA

Atlikau iki galo pavedimą ir vaidmenį;
Turiu sugrįžti pas vienintelį valdovą.

ĮKVĖPIMAS

Sudie, mano rankos švelnios
Patyręs spaudimą, atvedusį tave čia.

KASPARAS

Paklusti reikia tavo tikrai valiai.
Sudie tau tariu ir širdingai dėkoju.

BALTAZARAS

Garbingoji ponია, išminties valdove,
Kuri Dovydo esi tikrasis raktas,
Į tave kreipiamės nusizeminę.
Jei užsispyrusiam neišmanėliui žinias
Uždarai ir užrakini, ir dangų dar kartą
Prieš jį užtrenki, tai gryna teisybė.
Taip pat tam, kuriam meilė
Atveria širdį, dangus atsidaro.
Tavo mokymas kupinas tyrumo,
Jis belaisvį atriša ir išlaisvina.

MERKELIS

Filosofija ir Neganda
Bei švelnūs įkvėpimas
Mums liepė eiti tiesiai pas jus;
Viena mokė įrodymais,
Kita – didžios meilės smūgiais,
Trečias taikė į širdį švelnia strėle,
Sakė mums: skubėkite, bėkite visi
Pas šią poniją – Išmintį didžiausiąją.

Taip ir padarėm. Maldaujam suklupe
Išmintimi pripildyti mūsų širdis.

KASPARAS

Žinoti norime, kiekvienas trokštame:
Ką reiškia ši žvaigždė, tokia šviesi?
Ji mus pas tave tiesiai atvedė.
Ar tai laikas, kurį Aukščiausias Valdovas
Per savo išrinktuosius išpranašavo, užrašė,
Kad jam bus visos tautos pavestos,
Atsisakys dievų, kurių yra pavergtos,
Ir garbins tą, kuris turi ateiti.
Jeigu šį gerį iš tavęs patirsime,
Gautąją laimę išlaikyti prisiekiam.

IŠMINTIS

Karaliai, didžiai malonu išgirsti
Dievo darbus, kuriuos privalome žinoti,
Todėl sveikinu jus, čia atvykusius.
Pirmiausia šią knygą turite paimti,
Iš kurios žmonės supras, jog yra dulkės
Ir vėl pavirsti dulkėmis yra pašaukti.
Nuo kelio į dangų juos nukreipia
Nuodėmė kvailos ir tuščios Puikybės;
Iš jos visoks blogis žmonėse kyla,
Ir dėl jos angelas dangų paliko.

Įsižiūrėk gerai
Į Pradžios knygą;
Pamatysi, kaip Adomas,

Kvailos Puikybės apakintas,
Mažai tepasidžiaugė,
Nes jis suteršė Edeną.

Bet šitam sielvarte
Jam buvo duotas pažadas –
Dieviškoji ištarmė,
Kad Žalčiui vylingajam
Galva bus nutraukta
Dieviškojo Palikuonio.

Šis pažadas gyvas
Buvo pakartotas
Laikais gerojo Nojaus;
Jam laivas
Tapo prieglobsčiu,
Nuo tvano apsaugojo.

Dievas vaivorykštę danguj pakabino,
Jam parodė ir pasakė:
Vaivorykštė tau bus ženklas;
Kai tu jį pamatysi,
Būk tikras:
Tai ramybė, meili ir išganinga.

Paskui tėvui Tikėjimo
Dievas tarė: Abraomai, pažvelk
Ir suskaičiuok žvaigždes,
Jei gali, aukštojo dangaus,
Ir tikėk nesvyruodamas,
Kad dar gausiau už jas
Aš padauginsiu

Tavo sėklą ir nulenksiu
Prieš vieną iš tavo rasės
Visas galvas, nes per jį,
Tapusį jų parama,
Jie atgaus mano malonę.

Abraomas nedvejodamas
Įtikėjo ir išvydo tą dieną;
Ir jis buvo pripažintas
Viešpaties Teisiuoju;
Kur yra tikėjimas, jokia yda
Niekada nesuveša.

Knygoje Karalių
Randate paklydimus,
Į kuriuos įpuolė Dovydas.
Nuodėmė, kuri duria ir kanda,
Jo nenumarino;
Tikėjimu teisusis gyvas.

Dievas panaikino jo nuodėmę,
Kuri jam nesutrukdė
Tesėti savo žodį,
Jam suteikė apščiai
Savo didelių malonių, –
Nusidėjėlių paguodą.

Dievas jam pažadėjo
Skeptrą į ranką įdėti
Ir į sostą pasodinti
Jo sėklos palikuonį,
Tuo parodydamas,

Kad labai myli
Savo ištikimą tarną.
Štai kita knyga,
Kurioje Mozė išdėstė,
Labai aiškiai įrodė,
Jog ateis Pranašas
Iš jo tautos, kuri šlovinti
Visiems paliepė iš tiesų,
Sakydamas: Kas netikės
Juo, tas žus.
Bet tie, kurie įtikės,
Amžiną palaimą
Ir pabaigą garbingą
Per šį Tikėjimą turės.
Štai – Izaijas,
Apie didįjį Mesiją
Atvirai kalbėjęs.
Nebijojo ir nesigėdijo
Apie jį pranešti
Ir mums atskleidė,
Išpranašavo, kad šiuo metu,
Kaip aš manau,
Kūdikis mums gimė;
Kad Dievo Sūnus
Jums šitoje žemėje
Tėvo duotas.
Jis sako, jog Kūdikis prisiims
Nuodėmę ir kančioje

Mirs, baisiai ir žiauriai.
Jūsų nuodėmes nuplaus,
Sau jas užsidėjęs –
    Naujovišku būdu.
Jau Jeremijas
Nenutyli visai
Šio dieviško poelgio.
Labai nusiminęs,
Gailiai verkia
    Be jokios atvangos.
Šias nepaprastas žinias –
Dar jų dešimt yra –
Pranašai apreiškia.
Pažvelkite į juos visus –
Šakas, šaknis ir liemenį –
    Tikėkite, jie nemeluoja.
Pranašas piktasis,
Balaamas, savo giesme
Apie žvaigždę jį pašlovino.
Danielius skaičiuoja ir tikrina
Laiką, ir tamsa
    Nė vieno neužburs.
Juk protas guvusiis
Tamsą ir šešėlius išsklaido,
Skambant rytinėms giesmėms,
Giriančioms Kristaus atėjimą,
Juk laikas jau
    Suskaičiuotas savaitėmis.

Tegu niekas neabejoja,
Kad didysis Dievas aukštasis
Šį Kūdikį pagimdė
Iš savo Žydų tautos,
Nepaprastos ir naivios.
    Jis jos Karalius ir šeimininkas.
Tai jūsų tikrasis Išganytojas.
Per jo malonę ir užtarimą
Su Dievu būsite sujungti.
Nepasikliaukite savimi,
Nes jūsų nuopelnai visi
    Yra tik nešvarios paklodės.
Nelaukite išgelbėjimo
Kitu būdu, kaip
Būti jo išrinkti.
Malonė jus pasirinko,
Ir turėsite pertekliaus
Iš jos kilniosios meilės.

BALTAZARAS

Supratome, kas svarbiausia;
Nebereikia abejoti
Šia tiesa.
Tik aš, vargdienis,
Išminties naudingos
Nenusipelniau.

MERKELIS

Jaučiu savo akis atsivėrus

Ir savo skausmus nurimus
Tavo dėka, Išmintie.
Negandas kentėjau,
Bet Kristus man buvo duotas,
Ir man palengvėjo.

KASPARAS

Iš džiaugsmo man širdis tirpsta,
Nes į pačias jos gelmes
Tikėjimą įdėjau Kristaus;
Matau Rašto dėka
Tiesą aiškiausiai,
Jaučiu jos dvasią.

IŠMINTIS

Išminčiai Karaliai, aš numačiau,
Kad Kūdikiui privalote įteikti aukso
Ir dovanas, ne kad jam įriktumėt,
Bet kad taip išpranašauta.

BALTAZARAS

O Ponia, jūsų paliepiu
Iš visų savo lobių išrinksiu
Tobulo, gryno ir tyro aukso,
Nuo metalo nešvaraus atskirto.

MERKELIS

Mano krašte randama labai gausiai
Geriausių smilkalų, saldžiausio kvapo;
Dėl Meilės, kuri mane deginte degina,
Pačių puikiausių jam padovanosiu.

KASPARAS

Turiu savo žemėje aš miros rinktinės,
Kuri niekada negenda;
Jos paimsiu ir iš tyros meilės
Padovanosiu Kūdikiui vertajam.

IŠMINTIS

Eikit, ponai, aplankyti to, kuriuo tikite;
Sekit paskui žvaigždę, nuo jos neatsilikite.
Ji tiesiai jūsų žingsnius nukreips,
Tik saugokitės, kad nebūtumėt apgauti.

BALTAZARAS

Ponia, sudie; jūsų dėka suklaidintieji
Bus atvesti tiesiog prie Išganytojo vartų.

MERKELIS

Noras tave pamatyti mums atnešė garbę.

KASPARAS

Sudie, o toji, kuri mus pasiuntei.

BALTAZARAS

Bičiuliai, noriu įteikti garbingų dovanų
Tam Kūdikiui, pripilkite pilnas skrynias
Gryniausio aukso, skaistesnio už saulę.

PIRMASIS TARNAS

Jo turite, viešpatie, tokio puikaus,
Kad ieškoti kitur neprireiks:
Niekur nėra į jį panašaus.

MERKELIS

Mielieji, reikia nunešti gardžių smilkalų,
Nes pagarbinti Kristų aš trokštu,
Net visus savo turtus jam atiduoti.

ANTRASIS TARNAS

Jų turite užtektinai,
Ir puikiausios kokybės;
Gražią dovaną jam įteiksite.

KASPARAS

Ar daug yra miros, švarios ir grynos,
Kad Kristui, kuris be jokios dėmės,
Padovanočiau, kad jam būtų malonu?

TREČIASIS TARNAS

Yra, valdove, pačios geriausios,
Kokios davė medis, amžinai verkiantis.
Jūsų dovana nepaprastai garbinga.

ERODAS

Kokia garbė vadovauti
Ir reikalauti
Mano valiai paklusti.
Garbėtroška negali norėti daugiau,
Nei prašyti
Labiau, nes visi manęs klauso.
Aš esu Karalius, tarp visų piktybių
Gyvenantis ramiai
Šiame krašte, kurio esu tetrarchas.

Piktadarysčių nešu sunkią našą,
Manęs bijoma kaip monarcho.
Su visais gerais žmonėmis kariauju.
    Visą kraštą
Laikau savo valdžioje.
Mano žodžiai aidi kaip griaustinis;
    Savo valdose
Su visais žiauriai elgiuosi.
Netrokštu kitos vietos,
    Tiktai Dievo,
Nes didesnis už jį norėčiau būti.
Širdyje mano dega ugnis,
    Kurstoma
Troškimo visus valdyti.

ERODO TARNAS

Valdove, sklando gandai mieste,
Kad trys karaliai su didžiausia palyda
Klausia, kur gimė Karalius. Mačiau,
Kad sujaudino gerą dešimtį tūkstančių.

ERODAS

Kitas Karalius! Eik greitai,
Pakviesk čia tuos klausinėtojus,
Tokias kalbas paskleidusius;
Jų žodžiai žemi ir niekingi.

ERODO TARNAS, *kreipdamasis į Tris Karalius*

Ponai, sveiki atvykę,
Pasiruoškite aplankyti

Karalių, kuris jus gerai priims,
Kaip savo paties draugas.

BALTAZARAS

O tasai, iš kurio išeina
Visos gėrybės, kaip aš tikiu,
Išganyk šį kilnų Karalių.
Per jį, jame gyvenkite ilgai.

ERODAS

Ko ieškot jūs, kas atvedė jus
Per kalnus ir lygumas?
Ko norite šiame krašte?
Jūsų triūsas ir vargas
Visiškai tuščias, o mus
Visus labai sugluminote.

MERKELIS

Ieškome Sūnaus, kuris mums gimė
Karaliumi, kuris galų gale valdys,
Ir jo karalystė bus amžina;
Karalius Žydų – Dievas jį mums davė.
Mes norime tą paskirtąją vietą
Ir buveinę iš tavęs sužinoti.
Kelyje mes pasiklydome,
Dėl to visi likome pasimetę.

KASPARAS

Rytuose žvaigždę išvydome,
Ji mus tuoj pat išvedė į kelią;

Atēję čia, nežinia kaip
Nei kodėl, mes ją pametėme.

ERODAS

Tada palaukite čia, aš einu
Rašto žinovams papasakoti stebuklą.
Su jais būtinai aš turiu pasitarti.
Pasikalbėsiu su jumis vėliau.

ERODAS, *Rašto žinovams*

Iš įsiūčio ir apmaudo pajuodęs,
Aš stingstu iš baimės,
Išgirdęs šią pamišėlių nesąmonę:
Kitas Karalius, ne aš! O varge!
Apėmė
Mane didžiulis sumišimas.
Jūs skaitėte knygas visas,
Jūs, tikrai.
Ar parašyta, kad Karalius turi ateiti?
Teateinie, aš jį nuversiu
Smarkiais smūgiais,
Jei tik galėsiu sučiupti.

PIRMASIS RAŠTO ŽINOVAS

Valdove, aš pats skaičiau,
Kad Dievas Kristų, pateptą karalių,
Duos. Kaip tik suėjo
Laikas jį pradėti ir pagimdyti.
Danielius jį išpranašavo
Ir paskelbė tikrą žinių,

Ir kas šiomis savaitėmis
Jį pažins, nebus apviltas.

ERODAS

Bet kurgi turi gimti toji
Pabaisa nelaiminga, chimera,
Dėl kurios kartų apmaudą jaučiu?
Aš noriu viską sužinoti.

ANTRASIS RAŠTO ŽINOVAS

Tavoji didenybė ir galybė
Tenesirūpina, tenepyksta;
Betliejus – skaitėm mes visi –
Yra miestas jo vaikystės.

PIRMASIS RAŠTO ŽINOVAS

Izaijas labai aiškiai
Apie tai kalbėjo,
Ir tuo pranešimu
Mes tikim tvirtai.

Kadangi buvo parinktas
Gimimui Viešpaties,
Taps didingas ir garbingas
Mažas, skurdus miestelis.

ERODAS

Tai, ką jūs man atskleidėte,
Smogė į pačią širdį. O kur vaistai?
Iš jūsų tikiuosi gauti pagalbos
Šitam dideliame rūpesty.

ANTRASIS RAŠTO ŽINOVAS

O Karaliau nenusakomos vertės,
Jei šį Kristų paliksi valdyti,
Jis tau tikrai atsiųs
Nepakeliamą sielvartą.
Karalius kilniausios prigimties
Neleis, kad aukščiau už jį
Pakiltų Kristus; būtų kvaila,
Jei jo tuoj pat nenugalėtum.

ERODAS

Esu suimtas skausmų iš visų pusių.
Vaikas atims man karalystę!
Nesu vertas nešioti šalmo,
Jei jo nesutrinsiu į dulkes.

PIRMASIS RAŠTO ŽINOVAS

Pasinaudokit savo gudrybėmis,
Kol jis dar vaikas...

ANTRASIS RAŠTO ŽINOVAS

Tauta būtų nelaiminga,
Jeigu ja nepasirūpintumėte,
Todėl reikia pradanginti
Kūdikį ir dėl jūsų, ir dėl jos.
Jūs žmonėms esat toks maloningas,
Gerbiamas, mylimas, šlovinamas,
Kad, jei vaikas bus pražudytas,
Niekas nepaprasto atvejo nesužinos.

PIRMASIS RAŠTO ŽINOVAS

Karalius gerbiamas ir mylimas,
Kokia yra jūsų didenybė,
Turi be paliovos, žiemą, vasarą,
Savo karalystę sergėti.
Todėl mums reikia kartu
Pagalvoti, kaip dabar gelbėtis.
Vaiką būtina numarinti,
Kitaip jūs neturėsite ramybės.

ERODAS

Jei vaikas nežus, mirsiu aš:
Todėl sukelsiu karą,
Išnaikinsiu jį iš savo žemės
Ir tada aš gyvensiu ramiai.

ANTRASIS RAŠTO ŽINOVAS

Be atvangos tavo vardą šlovinsiu,
Matydamas tavo karštą uolumą.
Kas yra vaikas? Tik pūkelis.
Nuo jo nosisukęs, aš tau tarnausiu.

PIRMASIS RAŠTO ŽINOVAS

Valdove, be peilio ir be ginklo
Mes gražiai padarysime galą:
Reikia truputį apsimesti
Ir veikti labai subtiliai.
Reikia gudriais žodžiais,
Besišypsančiu veidu kalbėti,
Jiems pasakyti: eikite

Į Betliejų, nes jis yra ten.
Apsimeskit, kad džiūgaujate,
Ir juos paprašykite vėl grįžti
Pas jus. Juos pabučiuokit,
Parodykite, kad esate patenkintas.

ANTRASIS RAŠTO ŽINOVAS

Štai puikus sumanymas.
Bet taip pat apsimeskite norįs,
Kaip ir jie, Kristui išsipareigoti,
Ir jūs patirsite jų ketinimus.

PIRMASIS RAŠTO ŽINOVAS

Aš jau trokšte trokštu
Sužinoti vietą, kur jis yra,
Tais pat jį, jums leidus,
Žiauriai sunaikinti.

ERODAS

Nejau man teks karalystę prarasti,
Kurios sostas man tiek kainavo,
Ir kad ją iš manęs atimtų
Silpnutis vaikiūkštis?
Velnias tegriebia mane už sprando,
Jei kardu aš jo nesunaikinsiu
Arba ugnimi jo nesudeginsiu,
Arba jūroje jo nenuskandinsiu.

PIRMASIS RAŠTO ŽINOVAS

Turime jo mirtį nulemti,

Nes jis yra naujas Karalius;
Kančią – žiaurią, gražią
Ir naują – turime sugalvoti.

ANTRASIS RAŠTO ŽINOVAS

Jei jūs nieko nepasiūlysit,
Tai kas sugebės jį įveikti?
Šiuo atveju jūs galite viską,
Mes seksime paskui jus.

PIRMASIS RAŠTO ŽINOVAS

Mums nebelieka nieko kito,
Kaip Karalių ir jo karalystę
Išsaugoti: arba žiaurumu,
Arba kitu būdu veikti.

ANTRASIS RAŠTO ŽINOVAS

Aš noriu tik valdovui įtikti
Visais būdais, gerais ar blogais;
Jei jis supyksta, aš tyliu,
Nes aš labai bijau jį užrūstinti.

ERODAS

Einu pas tuos tris pamišėlius,
Kurie neapdairiai paliko
Savo kraštą, keliavo toli
Pamatyti, ko mes nežinojome.

PIRMASIS RAŠTO ŽINOVAS

Viešpatie, nebūkit rūstus,
Kitaip jų neapgausit.

ERODAS

Nutilkit, aš geriau apgaudinėju,
Nei sugebėtumėt jūs visi.

ERODAS, *kreipiasi į Tris Karalius*

Karaliai, leiskite jus apkabinti.
Tikėkite, kad man džiugu
Regėti savo akimis jus,
Karalius, čia apsilankiusius.
Liečiau sukviesti Rašto žinovus
Ir iširti kiekvieną pranašystę,
Kuri skelbia apie didįjį Mesiją,
Visus skausmus turintį pašalinti.

Man pasakė, kad jis atėjo
Ir gimė Betliejaus miestely.
Ponai, teiraukitės ten,
Ten jį rasite nuogą ir pliką.

BALTAZARAS

Mes visi esam pasiruošę
Dėkoti Dievui už malonę,
Kurią mums parodei čia.
Tavo žodžius įsidėmėsime.

MERKELIS

Į Betliejų eisim tiesiai
Pažiūrėti, ar rasim Kūdikį.

KASPARAS

Tau būsime labai dėkingi
Už mums duotą nurodymą.

ERODAS

Ponai, grįžti turėsite čionai,
Kad, kaip ir jūs, nuneščiau
Brangių ir gausių dovanų.
Juk turiu jį pagerbti kaip dera.

TRYS KARALIAI, *kartu*

Sudie, Viešpatie.

ERODAS

Tačiau atsiminkite,
Kad, suradę karalių,
Sugrįžti pas mane
Esat labai prašomi.

BALTAZARAS

Dieve, mus tris atvedęs,
Dabar neapleisk mūsų;
Tą žvaigždę sugražink,
Kurią mums dovanojai.

MERKELIS

Žiūrėkite, štai toji žvaigždė,
Kuri buvo mums dingusi.
Pamatė mus ateinančius,
Atrodo, vėl pasislėpė.

KASPARAS

Ji mums aiškiai rodo,
Kad kitu keliu reikėjo pasukti,
O ne pas Karalių netikrą eiti.
Štai ką ji sako.

BALTAZARAS

Apie Erodą kalba šioje
Šalyje, kad jis žiaurus.
Tikėkite, jei Karalius yra toks,
Dvasia Dievo jo nėra apšvietus.

MERKELIS

Medį pažįstam iš vaisiaus.
Ak, kokia nelaiminga tauta,
Valdoma ydingo Karaliaus!
Galų gale abu sužlunga.

BALTAZARAS

Žvaigždė nebeina toliau.
Štai – Betliejaus miestelis.
Žiūrėkim, kur sustos
Jinai.

MERKELIS

Tiesiai prieš mus.

KASPARAS

Argi vėjų perpučiamoj vietoj
Tikitės didį Karalių surasti?

BALTAZARAS

Mums belieka patikrinti.
Patirtis moko žmogų.

PIRMASIS KARALIUS, *tolumoje pamatęs Kūdiki*

O, kokia paguoda!
Džiaugsmas kyla manyje!

MERKELIS

Aš nežinau, iš kur tai manyje:
Širdis užsiliepsnojo tyra meile.

KASPARAS

Aš regiu tai, ką įkvėpimas
Mano širdin įdėjo;
Tai, ką suvokiau Tikėjimu,
Dabar matau įsikūnijus.

BALTAZARAS

Visi mes degam meile.
Duokit auksą, kurį jam nešu.
Pasibelskime į šias duris,
Pažvelkime į lobį ten, viduj.

KASPARAS

Per ilgai čia delsiame.
Štai mira, rinktinė, gryna.
Ją duodamas nusilenksiu,
Pulsiu jam po kojų.

MERKELIS

Paduokit smilkalus gardžius.
Iš širdies jam įteiksiu,
Prie jo kojų pulsiau,
Nes jis yra Dievas tikrasis.

BALTAZARAS

Nėra tokios kietos širdies,
Kuri iš didžio džiaugsmo neverktų.

Pone, atidarykite mums greičiau
Duris šio vargingo namelio.

MARIJA

Juozapai, klausykit, beldžias į duris.
Aš jaučiu dvasią Dievo, mane palaikančią
Ir pripildančią mane didelio džiaugsmo.
Atėjo laikas, kai turi atsiskleisti
Šventųjų dvasių Tiesa svarbiausia.
Tegul kiekvienas prieš šį Kūdikį nulenkia
Galvą ir kelius; todėl aš jus maldauju,
Atidarykit, atidarykit išrinktiems pasiuntiniams.
Pranašystė per juos jau išsipildė,
Žvaigždė visus tris atvedė čia.

BALTAZARAS

O Kūrėjau, kuris pats iš savęs esi,
Iš kurio – visas gėris, nieko iš niekur neimi,
Kurs savo rankomis sukūrei dangų, žemę, jūrą,
Šitame Kūdikyje aš tave regiu,
Pabaigą ir tikslą savo išganymo matau
Ir tave vieną tiktai garbinu.
Tu esi tas vienintelis, kurį dera mylėti,
Bijoti, gerbti, šlovinti ir tarnauti.
Nusižeminęs tau lenkiuosi,
Prie tavo šventų kojų, aš, tavo tarnas.

MERKELIS

O Visagali, kuris savo ranka galinga
Ištraukei iš nuodėmės ir mirties,

Ir iš pragaro savo kūrinį menką!
O išrinktųjų pavelde ir likime,
Nusivylusiųjų švelniausia paguoda,
Nuodėmingųjų išvadavime tikras!
Per šį Kūdikį mūsų prigimtį
Dievas teikėsi priimti kuklią;
Tarnauti tau noriu, kol gyvas būsiu,
Tave garbinsiu, tu mane su savimi sutaikai.

KASPARAS

O malonumas ir saldybė,
Kai regiu žmogaus pavidalu
Dievą visagalį, apsirengusį nuodėme!
Nužeminęs savo aukštąją didybę,
Tu išdidumą nuolankumu
Sunaikini. O, kas tik išgirs,
Ką tu iš meilės mums padarei,
Tave pamils, visad tavim tikės.
Tavo šventas kojas pabučiuoti noriu.
Saldaus lauktojo vaisiaus paragauti.

JUOZAPAS

Sveiki atvykę, išmintingieji valdovai,
Kitiems Karaliams pavyzdys ir mokytojai
Tikro kelio, kurs į tikrą išganymą veda.
Iškentėte daug vargų ir išbandymų,
Toks kelias nenueinamas be sunkumų.
Iš toli atkeliavote: Raštas tikrasis
Tai išpranašavo, todėl ne veltui

Pasirodėte iš Rytų pusės.
Jei, čia eidami, labai pavargote,
Tai su Tikėjimu linksmi atgal grįšit.

BALTAZARAS

Menką dovanėlę,
Kurią čia matai,
Iš širdies tau atiduodu:
Aukso gryniausio, nes Tikėjimas
Man sako, kad tu esi Karalius,
Valdantis visus.

Kūdikis Dievo duotas,
Tėvo karūnuotas
Ant jo šventojo kalno;
Jis tau įteikė skeptrą
Valdovo ir šeimininko,
Kad nesvyruotum,
Savo įsakymais
Vadovautum didingai
Savo tautai žemėje.
Jei kuris maištautų,
Baudžiančia rykšte
Tą pamokyk ir pažemink.

Geruosius tu išgelbėsi
Ir juos nuvesi
Pas tėvą, kuris rūpintis
Tau pavedė banda,
Ir sena, ir nauja,
Ir dabar, ir visada.

Mažytė ranka vaiko
Sukrėsti gali smarkiai
Net žemės gelmes.
Tas, kuris tyli,
Kalba garsiai, kai trenkia
Žaibais ir griausmais.
Kūdiki, tik tave,
Savo Viešpatį ir Karalių,
Aš priimu į širdį.
Savo gyvybe, savo turtu,
Tuo, kas esu ir ką turiu,
Viešpatie, reiškiu pagarbą.

MERKELIS

O Dieve, gyvenime ir būtie
Visų, ir didžiojo Kunigo,
Ir Aukotojo,
Kuris auka
Dievo teisingumą
Išgrynini,
Smilkalų kvapai
Dievui patinka,
Jų tau dovanoju;
Ir troškimą savo širdies
Su šiais kvapsniais, –
Kad geriau tau įtikčiau.
Priimk brangius smilkalus;
Širdį, kūną, galią, jausmus,
Valių ir troškimus

Tau paaukoju,
Apsivalau nuo visų ydų.

Tai man malonumas.

Jei Tu melsi Tėvą
Mums palankumo,
Tu jį veltui gausi.
Žmogus tuščiai dūsauja,
Nes neįstengia gauti
Atleidimo be kraujo.

Auka ir ostija,
Tavyje pačiame įsteigtos, –
Vien tik jos Jam malonios.
Tu vienas gali suteikti
Ir mus sustiprinti
Savo malone išganinga.

Paimk mane savo globon,
Nenuleisk akių nuo manęs,
Tavimi aš pasitikiu.
Aš, žmogus niekingas,
Tave garbindamas, puolu
Ant žemės, tau po kojų.

KASPARAS

O Dieve, mirtingam kūne
Tave tikiu esant;
Pats sujungęs
Save su mumis, dulkėm,
Dieviškais mus paverti,
Pats susipurvinęs.

Mirą, kurią matai,
Rinktinę, be jokios kliaudos,
Tau iš širdies dovanuju;
Išpažįstu, jog tavo kūnas
Per Dievą gailestingąjį
Bus išgelbėtas.

Aš matau tavo kūną,
Bučiuoju ir liečiu,
Šiam menkam apvalkale –
Tavo galia nežinoma.
Jau atėjo valanda,
Kai ji pasirodo ir skleidžiasi.

Kokį tave tikėjau – matau.
Jau seniai manyje
Tikėjimu tave įdiegė
Garbingasis Įkvėpimas;
Gyva meile
Įrašė ir įskiepijo.

Ką mano širdis jautė,
Regiu džiaugdamsis,
Labai patenkintas.
Tavo mirty – mano gyvybė;
Ji mano sielą apžavėjo
Meile stipriausia.

Iš tiesų, tau užtarus,
Žaizdos skausmingos,
Sielos besiilginčios
Gauna sveikatą ir laimę.

Dėl savo tyros meilės
Tu tapsi auka,
Nes pats to nori.
Tu būsi sumuštas
Ir plaukai išrauti
Iš barzdos ir iš galvos.
Kaip pats mažiausias,
Atsuksi savo skruostą
Tironams, tave mušantiems.
Prie kryžiaus būsi nuvestas,
Taip sutraiškysi
Galvą žalčio.
Vargšas paaukotas kūnas,
Dievo apleistas,
Paėmęs skaudulius mūsų.
Ak, mes privalome neapkęsti
Visokios nuodėmės, jos vengti;
Mes – tavo vargo priežastis.
Labai brangiai tau kainuosime.
Iki žemės nulenkis, tave
Garbindamas, savo galvą.
Tau, be kliaudos ir dėmės,
Atsiduodu ir visiems laikams
Tave meldžiu malonės.

MARIJA

Dievas, kurį tikėjimas į jūsų širdis įdėjo,
Jus atvedė čia į savo Kristų pažvelgti,
Parodė jums tai, kuo patikėjote.

Savo buvusius priešus kilmingus –
Jis jus išrinko, draugais pavadino;
Jis per amžius jus prisimins.
Princai ir Karaliai, išgirdę šią istoriją,
Žinos, jog gerai atlikę savo pareigą,
Neieškodami vien Dievui tinkančios garbės,
Turės savo dalį iš jo didelės malonės.

O Karaliai laimingieji, spąstai
Visų gėrybių pasaulio melagingo
Jūsų nesustabdė ieškoti tiesos.
Garbę ir turtus, malonumus didžius
Išvijot iš širdies tuoj pat,
Ten įkurdinot tobulą meilę.
Žinote, kad tyra, gryna širdis
Priima Dievą ir laiko jį savyje
Ne dėl didelių nuopelnų, bet dėl
Meilės, kuri bet kokią meilę pranoksta.

Kūdikiu atidavėt pagarbą ir dovanas,
Todėl per jį jūs valdysite, Viešpačiai;
Jums paklus, nes ir jūs paklusote.
Karaliūm jį laikote, valdančiu jūsų širdis, –
Per jį viešpatausite ir nugalėsite,
Kito Karaliaus jūs nepripažįstate.
Jumyse bus jo norai įrašyti,
Norėsite vien jo valią pildyti;
Per jus bus pašalinti ydingieji,
O pagarbinti geros valios žmonės.

Kaip Kunigui didžiam, nepaprastam,

Jam dovanojote smilkalų puikaus kvapo.
Už dovanas, tikėkite, bus jums
Dievas (kurio vardas neištariamas)
Meilus ir palankus, kaip tėvas mylintis,
Laikys jus savo mylimais vaikais.
Kūdikio malda ausį pasieks
Dievo galingojo, ir jo didi auka
Taip jam patiks, kad bus jums
Pražudyti Pragaras, Mirtis ir Yda.

Dovanodami miros, pripažįstate,
Kad jis mirtingas, galvas nulenkiate,
Pagarbinatė Dievą mirtingam kūne.
Ir jis netrukus numarins
Visas kančias, kurios jus spaudžia.
Kai šis kūnas turės mirti, aukštai
Iškeltas ant kryžiaus, patrauks tada
Prie savęs visus mirusius,
Ir, kupini dieviškojo virpulio,
Nemirtingi tapsite kaip Dievas.

BALTAZARAS

Pirmą kartą girdžiu tokį pamokslą,
Kokį pasakei tu, Ponia protingoji.
Įvertinsiu ir įsiminsiu tavo pamokas,
Jos man visur padės.
Pilna tu esi, tai visiškai aišku,
Dvasios Šventos, kuri kalba tavyje.
Tavo didelė dorybė, už visas aukštesnė,
Tu – Motina Karaliaus didingiausio.

MERKELIS

Lik sveika, nuodėme, daugiau nebevešėsi
Mano širdyje, nes aš gerai supratau
Tai, ką pasakė Mergelė palaimintoji,
Pradžiugindama mane visiems laikams.
Staiga, jai kalbant, pranyko
Visokios negandos, kurių ilgai bijojau.
Esu meilės ir džiaugsmo apakintas,
Per jus, Ponia, labai patenkintas esu.

KASPARAS

Aš matau, tikiu, o Ponia, tavo žodžiai
Mane labai sustiprino, ir noriu jų laikytis.
Tavo dėka jaučiu, kad mano siela skrenda
Pas tavo Sutuoktinį, nebenorėdama užtrukti
Šiame pasauly; ji gerai įsidėmėjo,
Gerau permanė tavo žodžius ir posakius.
Kad pas savo Dievą greičiau pakliūtų,
Mirtis ir kančia jai atrodo rojus.

BALTAZARAS

Reikia galvoti apie sugrįžimą.
Per ilgai viešime šiame
Mieste, kurį turim palikti.

MERKELIS

Jeigu čia tarnaučiau,
Gyvenčiau be rūpesčių.
Pertekliaus man nereikia.

KASPARAS

Broliai mano, žinome,
Kad visada tarnaujam
Tam, kuris visų tarnas yra.

BALTAZARAS

Sudie, tas, kurį myliu,
Tavo valią pildau,
Tavo gerumą patiriu.

MERKELIS

Sudie, su ašarom akyse
Tariu labai nuliūdes,
Kūdiki meilus ir švelnus.

KASPARAS

O siela mano sielos,
Sudie, Kūdiki ir Ponia.
Prisiminkite mus.

MARIJA

Dieve, širdis Karalių
Laikantis savo rankoje,
Vesk juos visus tris,
Būk jiems toks geras,
Kad jie rytą ir vakarą
Gyventų be jokių vargų,
O paskui vieną gražią dieną
Gautų palaimą.
O Tėve ir Karaliau dangaus,

Dėkoju tau už malones,
Kurias tavo Sūnus suteikia
Šioms tautoms svetimoms.

Apsaugok

Savuosius ir suvienyk

Mažus ir didelius,

Duok malonių visiems.

Žmonės klaidžioja

Tamsoje juodžiausioj,

Pavojuj dideliam

Mirties ir sunkių kančių.

Duok jiems ateity

Tikros išminties,

Kuri tavo kūrinis

Apšviečia pilnutine šviesa.

Dėl to būk pagarbintas!

Aš be galo trokštu,

Kur beatsidurčiau,

Tave šlovinti, o Viešpatie.

Ir kaip dangaus empirėjui

Tau gieda visi angelai,

Šiame pasaulyje trokštu,

Kad tave šlovintų.

DIEVAS

Angelai, pažvelkit į tą baisų įsiūtį,

Kuris degina ir kursto Erodo širdį,

Svarstančią, kaip mano Sūnų pražudyti.

Tuoj skriskit ir perduokit nuo manęs
Išrinktiesiems mano, užmigusiems kelyje,
Kaip be pavojų sugrįžti namo.
Nes mano akivaizdoje nusilpsta stiprusis.
Mano yra pergalė kiekvienoj kovojo;
Joks Patarėjas negali savo jėgomis
Prieš mane ką nors padaryti.

PIRMASIS ANGELAS

Ko nori tu – bus padaryta,
Nedelsdamas lekiu įspėti.

ANTRASIS ANGELAS

Erodas dėl jų jau nusprendė,
Bet tu vienas jo galią išsklaidysi.

TREČIASIS ANGELAS

Ir jei norėtum jį prie savęs patraukti,
Padaryti galėtumei, aš tikras esu.

DIEVAS

Aš nenoriu savo įsakymo keisti.
Myliu, ką myliu, ir nekenčiu, ko nekenčiu.

PIRMASIS ANGELAS, *karaliams*

O Karaliai, kurie ramiai
Miegate, bėkite greitai,
Erodas jūsų ieško,
Kad išgirstų iš jūsų,
Kur yra Kūdikis dailusis,
Kuriam jis ketina

Atimti gyvybę
Dėl mirtino pavydo,
Ir nesiliaus,
Kol jo nesuras.
Bet jo užmačia
Pasisuks antraip.
Kitu keliu
Šį rytą skubėkit,
Grįžkit į žemes,
Iš kurių atvykot.
Aš jus perspėju
Dievų Dievo vardu.

BALTAZARAS

Tokio šeimininko reikia laikytis,
Kuris taip myli savo tarnus,
Kad neleidžia jiems pakliūti
Į rankas jų persekiotojų.

MERKELIS

Mes privalome jam padėkoti
Ir priimti jo šventąjį patarimą.
Bėkim nuo pavojingo Niekšo,
Kitur gausim nakvynę.

KASPARAS

Jis galvoja numarinti Kristų,
Kuris yra gyvybės branduolys.
Bet jis neturės viršaus
Ir pats bus pražudytas.

DIEVAS

Angelai, giedokit, pūskit ragus ir triūbas
Visame danguje ir šaukite garsiai,
Kad apgavikus aš apgausiu,
Mano sūnui grasinančius žiauriai.
Tironai, visada neteisingai sprendžiantys,
Jo nenužudys, jis per amžius gyvens,
Ir mano Išrinktieji kartu su juo.
Nė vienam iš jų niekada nenukris
Nė plaukelis; mano dorybė globos
Maniškius, aš tai jau įrodžiau.
Kūnas vienintelis mano Sūnaus iškils
Virš viso Dangaus ir amžinai valdys,
Be pabaigos, per amžių amžius.
Angelai gieda.

Amen